

Χριστούγεννα στην Ορεστιάδα: Ο Χριστός ήλθε για να μείνει

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου](#)

Στην συνείδηση του ελληνικού λαού, παρά το βαρύ κλίμα που δημιουργεί η πανδημία και οι περιορισμοί στις εορταστικές συνήθειες του Αγίου Δωδεκαημέρου, η εορτή των Χριστουγέννων, ο ερχομός και η παρουσία του Υιού και Λόγου του Θεού στην ανθρωπότητα, παραμένει ένα μοναδικό και ξεχωριστό γεγονός, διότι ο Χριστός δεν έρχεται στη γη σαν επισκέπτης να μας χαιρετήσει ευγενικά και αθόρυβα να φύγει αλλά έρχεται για να μείνει μαζί και να δώσει προοπτική, όραμα,

παρηγοριά και ελπίδα στα αδιέξοδα του κόσμου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός επί τη εορτή των Χριστουγέννων ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός γράφει στην Χριστουγεννιάτικη Εγκύκλιό του:

«Ὁδεύοντες ἐπὶ τὰ ἵχνη τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολῆς Μάγων καὶ ὅπως ἐκεῖνοι προσανατολισμένοι ἀπὸ τὸν λαμπρὸ Ἀστέρα τῆς κατὰ Θεὸν ἐλπίδος ἀξιωθήκαμε καὶ φέτος νὰ φθάσουμε στὴ Βηθλεέμ καὶ νὰ προσκυνήσουμε τὸν Σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ. Γιά πολλοὺς ἡ πορεία ἦταν μακρά καὶ ἐπίπονη. Διὰ μέσου νυκτός, ἀμφιβολιῶν καὶ πειρασμῶν, δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων, πού προκάλεσε ἡ ἐνεστώσα ἀπειλὴ τῆς βροτοκτόνου πανδημίας, ἡ ὁποία ἀνέτρεψε ἀπὸ τὴ μία μέρα στὴν ἄλλη τὴν πορεία τῶν ἀνθρώπων καὶ κατακρήμνισε τὸν Πύργο τῆς Νέας Βαβέλ, πού τόσο ἐγωϊστικά ἐκτιζε ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος.

»Ἄλλ' ἰδοὺ «ὑπερεπερίσσευσε» ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ «ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τό φῶς τό τῆς γνώσεως». Ὑπὸ τό φῶς δέ τοῦτο ἀνασκοποῦντες τὴν πορεία μας, τίς περιστάσεις καὶ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς μας καὶ τοῦ κόσμου δέν ἀποροῦμε ἀλλά

βρίσκουμε εξήγηση για όλα αυτά τα βασανιστικά ερωτήματα, πού μᾶς απασχολοῦν.

»Ἄν ἡ ἁμαρτία, ἡ παρακοή καί ἡ πτώση τῶν πρωτοπλάστων ἔγινε ἡ αἰτία νά ανταλλάξει ὁ Θεός τήν θεία μακαριότητα καί μεγαλοσύνη πρός τήν ἀνθρώπινη ἀθλιότητα, δέν εἶναι ἀπορίας ἄξιον, πῶς ἡ ἁμαρτία, ὑπεισερχόμενη εἰς τήν ζωή τοῦ κόσμου καί ἐνός ἐκάστου ἀπό ἐμᾶς, ἀπεργάζεται ὅλα ἐκεῖνα τά δεινά, ἀπό τά ὁποῖα ὑποφέρουμε. Καί ἄν, διά τήν σωτηρία μας, ἔπρεπε αὐτός ὁ Ἅγιος Θεός νά διέλθῃ διά πειρασμῶν καί θλίψεων καί δὴ μέχρι θανάτου, θανάτου δέ Σταυροῦ, εἶναι συνακόλουθο, νά μετέχουμε καί ἡμεῖς τῶν πειρασμῶν Ἐκείνου, τοῦ πόνου, τῶν θλίψεων καὶ τοῦ Πάθους.

»Πολύ περισσότερον ὅμως ἀπό τήν ἀποκάλυψη τῶν βαθύτερων αἰτίων τῆς δικῆς μας ἀνθρωπίνης περιπετείας καί κακοδαιμονίας καί τῆς ἐξηγήσεως τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων, ἡ ἁγία Νύξ τῶν Χριστουγέννων φέρει πρός τόν κόσμο καί πρός ἕνα ἕκαστο ἀπό ἐμᾶς τό χαρμόσυνο τοῦτο ἄγγελμα: ὅτι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν».

»Ὅντως «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν» καί τό ὄνομα Αὐτοῦ εἶναι «Ἐμμανουήλ», πού σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εὐρίσκεται ἐν μέσῳ ἡμῶν, ὡς εἷς ἐξ ἡμῶν καί πλησίον ἐνός ἐκάστου ἀπό ἐμᾶς. Πᾶν ὅ, τι ἐμεῖς σκεπτόμεθα καί αἰσθανόμεθα καί πράττουμε, πᾶν ὅ, τι συμβαίνει περὶ ἡμᾶς, τά πάντα γίνονται ἐνώπιον τῆς θείας Παρουσίας.

»Πῶς εἶναι δυνατόν λοιπόν νά κατισχύσῃ ἡ ἁμαρτία καί νά θριαμβεύσουν ὅλα ὅσα προέρχονται ἀπό τήν ἁμαρτία, ἡ ἀδικία, ἡ βία, ἡ κακία, τά δεινά, ὁ θάνατος; Ὅταν μάλιστα ἀναλογισθοῦμε, ὅτι ὁ Θεός τῆς Νυκτός τῶν Χριστουγέννων, ὁ ἐρχόμενος πρός ἐμᾶς, εἶναι Θεός τῆς ἄκρας συμπαθείας καὶ συγκαταβάσεως, Θεός ἐλέους καί οἰκτιρμῶν, ὁ Ὅποῖος δέν θέλει τόν θάνατο τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλά τήν ἐπιστροφή καί τήν σωτηρία του, Θεός δεχόμενος μετανοίας δάκρυα, Θεός εὐσπλαχνίας καί φιλανθρωπίας; Μηκέτι, λοιπόν, μνημονεύετε τῶν θλίψεων. «Μή ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδέ δειλιάτω». Στή Φάτνη τῆς Βηθλεέμ ὑπάρχει Χάρις καί Σωτηρία γιά ὅλους, ὅτι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν».

»Έχοντες διαρκῶς πρό ὀφθαλμῶν τήν παρήγορον μέν ἀλλά καί φλέγουσαν πραγματικότητα τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν συνεχοῦς Παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ἅς φροντίσουμε νά ρυθμίσουμε τίς ἐπιλογές, τά αἰσθήματα καί τίς πράξεις μας, τήν ζωή μας ὁλόκληρη, συμφώνως πρός τόν Νόμον τοῦ Χριστοῦ. Ὑπό τό φῶς τῶν ἀνεωγμένων Οὐρανῶν τῶν Χριστουγέννων, ἅς ἐπανεξετάσουμε τήν πορεία μας καί ἅς ἐπιχειρήσουμε ἐκ νέου νά εὐθυγραμμίσουμε αὐτή πρός τό Θεῖο θέλημα καί νά συντονίσουμε τά βήματα μας πρός τά βήματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀγάπησαν καί ἀκολούθησαν τόν Ἰησοῦ. Στήν πορεία αὐτή δέν θά εἴμεθα μόνοι. Θά εἶναι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν».

»Ἐδραιωμένοι πάνω στήν βεβαιότητα αὐτή, ὅτι «ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν», ἅς ἑορτάσουμε μέ ἐλπίδα τήν ἀγία καί μεγάλη ἡμέρα τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας. Ἄς συνεορτάσουμε, ὡς ἀδελφοί, ἐν ἀγάπῃ Χριστοῦ. Ἄς συγχωρήσουμε ἀλλήλους καί ἀλλήλων τά βάρη ἅς βαστάσωμεν. Ἄς πρυτανεύσῃ ἐν ἡμῖν ἡ εὐδοκία, τό καλόν φρόνημα, ἡ καλή θέληση. Ἄς παραμείνουμε εἰλικρινεῖς, ἀγαθοί, ἔντιμοι εἰς ἀλλήλους καί ἀλληλέγγυοι, οὐδέ πρός στιγμὴν λησμονοῦντες ὅτι ὁσάκις ἀδικοῦμε τόν ἀδελφό μας ὑπονομεύουμε καί τόν Χριστό προδίδουμε. Μόνον ἔτσι ἡ χαρά καί ἡ εἰρήνη τῶν Χριστουγέννων θά βασιλεύσουν στίς καρδιές μας καί στό κόσμον ὁλόκληρον.

»Ἡ ἀπροσδόκητη πανδημία τοῦ κορωνοϊοῦ γιά τόν πιστό λαό τοῦ Θεοῦ γίνεται εὐκαιρία προβληματισμοῦ πάνω στά τρέχοντα θέματα τῆς καθημερινότητας ὑπό τό πρίσμα τῆς ἀπειλῆς αὐτῆς. Εὐκαιρία προβληματισμοῦ γιά τήν ἀβεβαιότητα τῶν δεδομένων τῆς ζωῆς πού τόσο εὐκόλα ἀνατρέπονται ἀπό τήν μία μέρα στήν ἄλλη. Εὐκαιρία προβληματισμοῦ γιά τήν ἀξιολόγηση τῶν ἀγαθῶν πού πλουσιοπάροχα μᾶς προσφέρει ὁ Θεός, καί τά ὁποῖα συνήθως δέν ἐκτιμοῦμε, ὅταν τά ἔχουμε, ἀλλά συνειδητοποιοῦμε τήν ἀξία τους ὅταν τά στερούμεθα, ὅπως ἡ ὑγεία. Εὐκαιρία προβληματισμοῦ γιά νά ἀναγνωρίσουμε τελικά ὅτι ὅλα καί ὅλοι εὐρισκόμεθα στά χέρια τοῦ Δημιουργοῦ, τόν Ὅποῖο Μόνον θά πρέπει νά ἐμπιστευόμεθα. Γι' αὐτό ἡ πανδημία αὐτή εἶναι ἀφορμή γιά περισσότερη προσευχή, περισσότερη μετάνοια, περισσότερη ἀλληλεγγύη, περισσότερη ἀγάπη καί περισσότερη προσφορά πρός τόν δοκιμαζόμενο συνάνθρωπό μας. Εἶναι εὐκαιρία μέσα ἀπό αὐτή τή θλίψη νά ἀναζητήσουμε τόν Θεό, πού εἶναι ἀνάμεσά μας, γιά νά γεννηθῇ στίς καρδιές μας καί νά φωτίσῃ μέ ἐλπίδα καί προσδοκία τή ζωή μας...».

